

La guerra dolça

Als Estats Units durant la Guerra Freda (1947-1991) un suministrador de bombes que es deia Joan, va deixar que el seu fill, Antonio l'ajudés a construir les bombes. L'infant, sabent la funció que tenien les bombes, quan el seu pare es despistava, li treia el contingut a la bomba i posava llaminadures. Després que el pare s'assabentés del que els eu fill feia a les seves bombes, el va enviar a la presó. El pare, després del que havia passat, va decidir només deixar de construir les bombes a gent en qui confiés. Aquestes persones en realitat les havia contractat l'Antonio per a sabotejar un altra vegada les bombes amb llaminadures.

Uns quants anys més tard, les bombes van haver de ser transportades per la Marina al camp de batalla. Quan va estallar la guerra, havien de ser llançades contra l'enemic, però com només tenen llaminadures a dins.... Els enemics notaven que no feien explotar res, per tant s'apropaven i quan les obrien, s'emportaven una gran sorpresa al veure els dolços. Van arribar a apropar-se desarmats als americans a demanar perdó per haver ocasionat una guerra i també a donar-los les gràcies per les llaminadures. Després els americans i l'enemic es van fer amics els uns amb els altres. Finalment quan els americans van tornar als Estats Units van donar-li les gràcies al creador de bombes per haver canviat els explosius per dolços i ell va admetre que en realitat havia estat el seu fill i que ell l'havia enviat a la presó per no seguir les seves instruccions. Quan l'Antonio va ser alliberat, se li va atorgar el Premi Nobel de la Pau pels seus actes i de cop, ja era famós. El van intentar matar amb una pistola que disparava llaminadures però no ho van aconseguir perquè l' arma estava mal fabricada. Després d'això, ningú sap com, va haver una gran guerra que es deia la Guerra Dolça. Era una guerra on només podies fer servir llaminadures com a arma. L'Antonio també va participar i va estar fabricant: espases de caramel, bales de regalesa i bombes d' ossets de goma. La Guerra Dolça consistia en "tocar" a l'altra amb alguna d'aquestes "armes de llaminadures", i si el tocaves, t'havia de donar la seva arma, i et menjaves les seves llaminadures.

Després de la guerra tot el món es va adonar que les armes només serveixen per fer mal a la gent, i quan el Joan es va adonar que el seu fill Antonio només volia fer una bona acció, es va anar a disculpar amb ell per tot el que li havia fet.